

FLORISTISCHE VERRASSINGEN VAN DE MAASOEVERS BIJ EYSDEN

door M.T. Jansen en D.T.E. van der Ploeg

(ontv. 11 jan. 1958)

Ons Correspondentieblad no. 1 bevat een artikel "Adventieven aan de Maasoevers in Limburg" van Dr. S.J. van Ooststroom en Th.J. Reichgelt. Ook zuidelijker dan het daarin genoemde gebied kan men uiteraard deze planten verwachten.

In de Maas tussen Eysden en Lanaye ligt aan de Belgische zijde een langgerekte, meest schaars begroeide grintplaat, waarop we in augustus 1957 konden noteren: veel Plantago indica L., Physalis angulata L., Rumex scutatus L., Polygonum patulum Bieb., Sisymbrium pyrenaicum (L.) Vill., Aegilops cylindrica Host, een paar pollen Veronica filiformis Sm., Solanum lycopersicum L. en diverse verwilderde sierplanten, waarvan een opsomming achterwege blijft. De tijd ontbrak ons om de hele langgerekte plaat nauwkeurig te inspecteren en we hebben ons beperkt tot het minst begroeide noordelijkedeel, dat, op een steenworp afstand" van Eysden ligt. De Nederlandse oostoever bij Eysden, tot een paar km ten N. en ten Z. ervan, is grondiger bekeken. De sterk afgeslagen oever rijst hier loodrecht op tot meer dan manshoogte, met een meestal smal zand-, klei- of grintstrandje, dat zeer aan wind en golfslag is blootgesteld. Hierdoor was de oogst minder rijk dan aan de overzijde. Toch verdienen enkele planten, als neophyten, bijzondere vermelding. Op de loodrechte wand groeit hier en daar Linaria cymbalaria (L.) Mill.; op de bovenrand ervan plaatselijk heel wat Sisymbrium pyrenaicum (L.) Vill. (speciaal ten Noorden van Eysden); de soort is hier zeker ingeburgerd te noemen en zal zich in de toekomst wel verder uitbreiden. Op het strandgedeelte vallen de twee volgende soorten op, zowel op de Nederlandse als op de Belgische oever:

Helianthus tuberosus L., die elders in ons land als oninteressante verwilderde plant voorkomt langs randen van tuinen, op stortterreinen en op wildvoerakkers, groeit op tal van plekken of hij er thuis hoort, hier in grotere, daar in kleinere kolonies. Een aesthetische aanwinst is deze soort bepaald niet; als ze al tot bloeien komt zal het blad in de bloeitijd al wel zwart verwaaid of bevroren zijn.

Een fraaie aanblik biedt daarentegen Impatiens glandulifera Royle. Deze plant staat veel meer verspreid en is met zijn grote bloemen van verre zichtbaar, ook aan de overzijde van de rivier. Wie een bezoek brengt aan het Vespredal bij Ver- viers hoeft niet te twifelen aan de herkomst van de drie laatstgenoemde plan- ten. De verspreiding van zaadplanten als Sisymbrium en Impatiens door het water is zo eenvoudig dat het zou bevreemden als ze aan de Vesdre zo overvloedig en in ons zuidelijk Maasdal niet zouden opslaan. Met Helianthus ligt de zaak even anders, maar de Vesdre met zijn karakter van vrij woeste bergstroom met sterk wisselende waterstand, woelt gemakkelijk hele planten met „aardperen" en al los en een transport van 50 km is dan natuurlijk een kleinigheid.